

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 238.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

sibi crimen dissoluturum, verum etiam in ipsam accusatricem retorturum. Imò verò, vt quod verius est dicam, pudicitiz arbiter & viri iracundiam sedauit, & castitatis columnam posteris erexit, & fratribus fame laborantibus nutricium seruaui, & Ægypto præfectum designauit.

Eidem. 237.

Ne magnopere mireris, vir admirande, quod quanquam graue atque acerbum sit nonnullos eorum, quibus magisterij thronus commissus est, tale esse, tamen id minimè graue esse videatur: illud verò longè grauissimum ac nulla venia dignum videatur, si quispiam liberam vllam vocem mittat. Quoniam enim virtutis vestigia in paucis reperuntur: improbitas autem apud multos insulset atque inconditè choreas agit, idcirco illi metuentes ne quis existat, qui ea quæ ab ipsis perpetrantur, reprehendat, cum alia omnia bona, tum maximè loquendi libertatem amoliri conantur: vt deinceps liberè ac sine vllò metu peccent.

Eidem. 238.

Cum qui in grauissimo morbo versatur, integra valetudine se esse existimat, perspicua hæc atque incurabilis insania est. Quoniam enim pacto huiusmodi homo medicum conquiret, qui ne hoc quidem cognitum habet quod ægrotat. Quare primùm ipsi perspicuum morbi sensum afferre oportet: atque ita deinde medicum, qui hunc pellat, accersere.

Isidoro Diacono. 239.

Locus hic, Irascimini & nolite peccare, multiplicem mihi sensum habere videtur. Potest enim & absolutè ac definitè intelligi, & per consilij modum. Verbi gratia: Irascimini, & quam ob causam irascimini. Quapropter ne irascimini, vt ne peccetis. Potest item & illud significare: Quoniam acris affectus iracundia est, quæque animam mirè furripere queat. persæpe enim

συνός, τὴν ὄργην τῆ ἀνδρός κατενεύσαντος, καὶ τὴν σεμνότητος τῶ εἰς ἐγγείραντος, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς λιμώτῃσι προφεία τηρήσαντος, καὶ τῆ Αἰγύπτου ἀρχὴν χειροτονήσαντος.

Τῷ αὐτῷ. σλζ.

Μὴ λίαν ἐκπλήτῃσθε, ὀθαυμάσιε, εἰ τὸ μὲν ἐν ὀνόματι ταῖς τῆς πόν διασιαλικῶν ἐμπεισιτευμένων θρόνον, δεινὸν ὄν εἰ δεινὸν εἰ αἰ δεκά. τὸ δὲ ῥῆξαι τὴν φωνὴν παρρησίας ἐνεκεν δεινότητα ἐν αἰ δεκά. καὶ συγγνώμης μείζον. ἐπεὶ γὰρ ἀρετῆς ἵχνη ἐν ὀλίγοις εὐρέσκειται, καὶ αἰ δὲ παρὰ τοῖς πλείστοις ἀχρεύτως χρωμεῖ, δεδιότες μὴ ὀφθήσῃτε. ὁ τοῖς δραμῶν ἐπιτησίαν πάντα μὲν τὰ χαλεὰ ἐξοστρακίσαι ἀπέδαξοσι, μάλιστα δὲ πάντων τὴν παρρησίαν, ἢ ἀδελῶς ἀμαρτάνοι τῆ λοιπῆ.

Τῷ αὐτῷ σλη.

Τὸ ἐν νόσῳ χαλεπωτάτη τυγχάνοιτα, μίμειν ὑγίαιεν, μανία λαμπαρὰ καὶ ἀνήκεστον, πᾶς γὰρ ὁ τοῖστος ἰατρὸς ζητήσῃ, μὴ αὐτὸ τῆτο ὅτι νοσῆσῃ ἐπιταυδρος. πρῶτον οὖν αὐτῷ καὶ βραχὴν τὴν αἰσθησιν τοῦ πάθους ἐμποῖσσαι, εἶτα τὸν τούτῃ χαλεπῶν ἰατρὸν.

Isidorus Diakonos. σλθ.

Τὸ ὀργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε πολυχεδῆς εἶναι μοι καὶ πολύβοπον φαίνεται. δύναται γὰρ εἶναι καὶ οὐκ ὀργίζεσθε, καὶ συμβουλευτικόν. οἷον ὀργίζεσθε, καὶ ἀφ' οὗ ὀργίζεσθε. οὐκαὶ μὴ ὀργίζεσθε, ἵνα μὴ ἀμαρτάνετε. δύναται δὲ καὶ τούτο μινύειν, ἐπεὶ ὁ δὲ πάθος ἢ ὀργὴ καὶ δεινὸν κλέψαι ψυχῆν. πρῶτον γὰρ καὶ πολλὰς τοῦ λογισμοῦ, καὶ ἄλλας.